

اعلامیه مطبوعاتی

دستگیری دعوت‌گران حزب التحریر بخاطر برپایی قیام‌اللیل در شب ۲۷ رمضان در ولایت تخار

در شب ۲۷ رمضان، ۴ نفر از دعوت‌گران حزب التحریر از مسجد چهارچنار، ولسوالی بنگی ولایت تخار به جرم برپا داشتن قیام‌اللیل، ارائه مفاهیم اسلامی و پیشبرد تفسیر قرآن کریم در وقفه‌های نماز از سوی نیروها استخبارات تخار دستگیر شدند. با این حساب جمعاً ۳۲ دعوت‌گر حزب در زندان تخار در توقیف بسر می‌برند. همچنان تعداد دیگری از دعوت‌گران در شب ۲۷ رمضان به جرم مشابه در ولسوالی کشم بدخشان نیز دستگیر شده بودند که بعد از سپری نمودن یک شبانه‌روز در زندان با پادرمیانی ریش‌سفیدان محل رها شدند. اما مدیریت امر بالمعروف و لیسوالی کشم از ریش‌سفیدان محل تعهد گرفته که هر زمانی که این دعوت‌گران در مسجد جمع می‌شوند باید مسئولین را در جریان بگذارند.

در سوی دیگر، نظر به فرمان صادر شده به مناسب حلول عید سعید فطر مبنی بر معافیت و رهایی کسانی که کمتر از یکسال از مدت حبس شان در زندان باقی مانده است، مسئولین محاکم در تخار دزد، راهزن، زناکار، شراب‌خور، شراب‌فروش و حتی مخالفین نظامی نظام را که از مدت حبس شان کمتر از یکسال باقی مانده بود، از بند رها کردند، ولی دعوت‌گران حزب التحریر را که حتی مدت حبس شان کمتر از شش ماه نیز باقی مانده بود رها نکرده و اکنون در زندان بسر می‌برند. همچنان مسئولین محاکم و استخبارات ولایت تخار بالای دعوت‌گران فشار می‌آورند که در بدل رهایی از زندان تمام اموال و دارایی‌های غیرمنقول شان را از قبیل زمین، خانه و دکان به ضمانت بگذارند. تا در صورتی که پس از رهایی از زندان دوباره دعوت نمودند، این دارایی‌ها مصادره خواهند گردید.

در واقع چنین اعمال غیرشرعی و بیژگی بارز نظام‌های جبریه است. مسئولین نظام متوجه باشند دستاوردهای که با قربانی بی‌شمار مجاهدین و مردم مسلمان افغانستان به میان آمده، مبادا یک تعداد آن را با اعمال سخیف شان زیر سوال برده و بدنام سازند.

قابل تذکر است که چنین فشارها حزب التحریر و اعضای آن را از ادامه‌ی دعوت و تلاش برای اقامه‌ی خلافت منصرف نمی‌کند. چون این دعوت‌گران با الله سبحانه و تعالی و رسول الله صلی الله علیه وسلم در پیشبرد این فریضه‌ی عظیم عهد و میثاق بسته‌اند و از ملامتی کسی هراس ندارند، در برابر فشارها و مشکلات صبر نموده و بر الله عزیز توکل می‌کنند.

﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آدَبْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ [ابراهیم: ۱۲]

ترجمه: و چرا بر الله توکل نکنیم، در حالی که او ما را به راه‌های ما هدایت کرده است. و ما در برابر هر زبانی که به ما بیابوری شکبیا خواهیم بود و کسانی که توکل می‌کنند، بر الله بگذار.

ما اعتقاد راسخ داریم که زندگی پروسه‌ی ابتلاء و افشاسازی است، و این سنت الله سبحانه و تعالی در طول تاریخ است که دعوت‌گران با مشکلات و تهدیدها روبرو بوده‌اند. در نتیجه‌ی همین فشارها و سختی‌ها است که هم در صف مؤمنین تمحیص بمیان می‌آید، و هم بر اثر این حوادث گروه‌های مختلف در جامعه هویت و چهره‌ی اصلی شان افشاء گردیده و انسان‌های صادق از کاذب مشخص می‌شود. چنان‌چه الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يَمُرُّوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ * وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ [العنکبوت: ۲-۳]

[3-2]

آیا مردم پنداشته اند، همین که بگویند: ایمان آوردیم. [به حال خود] رها می‌شوند و آنها آزمایش نمی‌شوند؟ ما کسانی را که قبل از ایشان بوده اند (با انواع تکالیف و مشقات) آزمایش کرده‌ایم، آخر باید خدا بداند چه کسانی راست می‌گویند، و چه کسانی دروغ می‌گویند

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان

